

PEAE Garraf · Sessió participativa · Economia Taronja

Lloc: Sala Zoom

Data: dijous 12 de novembre, a les 13h

Durada: 90 minuts

Participants:

- Isidre Also – Director NODE Garraf
- Mireia Valin – Administració NODE Garraf
- Lluís Garcia Ribes · dissenyador gràfic
- Mireia Rosich · OAL Víctor Balaguer
- Pep Callau · Professional autònom
- Mireia Vázquez · IAB · Institute of Arts Barcelona
- Santi Roig · NODE Film Clúster
- Àngels Torres · Ajuntament de Sitges

[**Isidre Also**]: Tot això té a veure amb el Pla Estratègic d'Activitat Econòmica del Garraf, que estem redactant des de [NODE Garraf](#). És un encàrrec que se'ns va fer des del Consell Comarcal i que ve de la mà del [Pacte per l'Ocupació del Garraf](#), del què se'n deriven una sèrie de línies de treball, entre les què s'apuntava la redacció del Pla Estratègic.

Això estava amb una velocitat intermitja fins que la contingència que estem patint, particularment aquest any, va fer veure la situació alarmant amb la què es trobava la comarca. Estem parlant d'ERTOS, persones aturades amb molt poques probabilitats immediates de recuperar el lloc de treball; empreses que han de tancar i autònoms que ho estan passant molt malament. En definitiva, aquesta és una comarca que està molt atomitzada, el mosaic empresarial depèn d'unitats molt petites. Tingueu en compte que un de cada tres llocs de treball a la nostra comarca l'ocupa una treballadora o treballador autònom; és la comarca de Catalunya amb aquest percentatge més exagerat.

Tot això ens posa en una situació molt vulnerable i amb una falta de fortalesa. Això no vol dir que no tinguem molt bons professionals autònoms, però és veritat que quan hi ha situacions adverses es troben amb dificultats. Per altra banda, com sabeu és una comarca que des de fa 4 o 5 dècades va deixar de ser industrial, s'ha terciaritzat i s'ha especialitzat, no només en serveis sinó en serveis al consum final; parlem d'aquell pentàmer que componen el comerç, el turisme, la cultura, el lleure i l'àmbit socio-sanitari. És una comarca especialitzada en aquests 5 segments i quan arriben cicles depressius és fatal.

Fruit d'això les alcaldesses de la comarca veuen que és peremptori buscar escenaris de futur sobre els quals la comarca pugui guanyar més solidesa davant dels embats externs. D'aquí es treu la idea del Pla Estratègic i se li encarrega a NODE Garraf i l'Agència proposa un projecte de redacció molt participatiu. El que s'està fent és treballar d'una manera molt polifònica, donant molta participació a les entitats, institucions i també a la ciutadania.

Ho fem amb sessions en què anem a les mateixes entitats i aquestes són les amfitriones. Ja ho hem fet amb el Col·legi d'Enginyers, associacions de botiguers, la FEGP i la Cambra de Comerç. A més, també estem fent sessions de tipus *focus grup*, que són monogràfiques, com ara aquesta, amb la participació de 6 a 8 persones amb l'objectiu de que sigui prou representativa.

Avui ens dediquem a parlar de l'economia taronja, que és aquest concepte molt lligat a les indústries culturals i creatives, un terme que agrada massa però és el que posen les administracions per parlar del PIB que repercuteixen aquestes activitats. Especialment en aquesta comarca tenim recursos i molts potencials relacionats amb el món de la cultura i el coneixement; dit d'una altra manera, en termes de patrimoni, tradició, llegat, festa, folklore... En aquesta comarca es compacten molt bé tots aquests atractius de l'economia taronja.

L'àudio d'aquesta sessió s'està enregistrant tret que no digueu el contrari perquè, posteriorment, es farà una transcripció literal en text que us enviarem a tots vosaltres perquè la valideu, fer esmenes o afegir alguna altra cosa. Aquesta transcripció i alguna fotografia quedaran enregistrades al web plaestrategic.cat, on es recullen els podcast i totes les aportacions i trobades amb els participants i fotografies corresponents.

Ara us demano que us presenteu tots els que coincidim en aquesta reunió.

[Lluís Garcia Ribes]: Soc dissenyador gràfic des de fa 30 anys. Vaig començar treballant al Venca fent catàlegs i, des d'aleshores, la meua trajectòria ha estat dins de tot tipus d'empreses, en quasi totes les modalitats de dissenyador gràfic existents. Fa bastants anys soc autònom. El meu sector es troba molt atomitzat. He estat molt vinculat a empreses del Garraf; en aquest sentit, conec bé el sector a nivell comarcal.

[Santi Roig]: La meua trajectòria va començar amb 14 anys. He estat director d'Europa d'una televisió; he produït moltíssims programes de televisió i documentals, bastants anys també distribuïnt drets de televisió d'esports i de futbol. Ja fa uns anys he deixat de produir. Feia un programa a TV3 de bicicletes, setmanal, i va sorgir la possibilitat de gestionar els permisos de filmacions a Sitges i ara és la meua activitat principal. Des de NODE Film Cluster gestionem permisos de filmació de tota la comarca del Garraf i ara també del Penedès. Sempre he estat vinculat amb aquest món.

[Mireia Rosich]: Soc la directora del Museu Victor Balaquer, ja fa 20 anys. Som administració pública però, alhora, tenim una empresa subcontractada directa i estem en contacte amb tota una colla d'autònoms per un munt de feines de diferent naturalesa.

[Àngels Torres]: Soc tècnica de promoció econòmica de l'Ajuntament de Sitges i ja fa un temps que estem treballant i promocionant tot el tema de l'economia taronja.

[Mireia Vázquez]: Soc la directora financera i també faig les relacions institucionals del [Institute of Arts Barcelona](#), una universitat d'arts escèniques, aquí, a Sitges. Hem mantingut l'activitat *online* amb els alumnes i ara només estem fent classes pràctiques per acabar les avaluacions dels alumnes. Des de la part d'administració també ens hem adaptat a la part virtual treballant telemàticament. Hem tingut un any bastant bo malgrat les circumstàncies. Estem participant en un programa de formació en el què hem sigut un dels 10 finalistes amb la possibilitat d'optar a un premi al gener. Durant el confinament ens hem adherit al programa de Responsabilitat Social Corporativa, que forma part del nostre ADN. La meva trajectòria sempre ha estat en el món de les finances, control de gestió i suport als departaments de màrqueting. Amb l'Ajuntament de Sitges hi ha una estreta relació.

[Pep Callau]: Soc pallasso, comunicador, animador, [professional autònom de l'espectacle](#). L'any que ve farà 30 anys que em dedico professionalment a això. Els darrers 12 anys he estat l'speaker animador del Futbol Club Barcelona. És la primera crisi tan greu en la meua història professional. Visc a Cubelles des de fa 15 anys i represento el sector de professionals de l'espectacle del Garraf.

[Isidre Also]: Reflexió: Tot allò que des de la comarca podem empènyer a partir de la cultura, el coneixement, les arts escèniques, plàstiques, musicals, etc., és a dir, què hauria de tenir en compte el Pla Estratègic, des del vostre punt de vista personal i professional, a l'hora de dibuixar un escenari de futur en el què es tingués en compte l'economia taronja com a generadora d'activitat, d'atracció i retenció del talent i d'inversions.

[Sant Roig]: Des del punt de vista de **la producció audiovisual, s'entén que és un sector que mou professionals i calers, no contamina. Els mitjans que es necessiten són més reduïts però, certament, té un reconeixement com a imatge i per tot el que genera, encara que trobo a faltar com si no s'acabés de creure del tot**. Sí que hi ha determinades institucions que hi creuen i aposten, potser a nivell municipal, en alguns, sí, però com és com si no s'ho acabessin de creure. A Sitges es va començar el 2007.

En condicions normals s'estan fent entre 150 o 180 rodatges a l'any i això dona molta feina, inclús s'ha donat l'opció de que vinguin empreses a instal·lar-se en diferents oficines però no s'acaba de donar el "vinga, hi creiem, hi apostem, som-hi!".

La sensació és que tothom t'ho reconeix però a l'hora de la veritat no s'acaba de concretar. Aquí a Sitges sí que se li ha donat una empenta forta i també a través de NODE Garraf; això ha sigut vital perquè això no es diluís. A part d'aquests fets puntuals no s'acaba de detectar unes intencions.

[Mireia Vázquez]: Jo puc parlar una mica des de l'experiència amb la participació del [programa Impulsa de la Fundació Catalunya Cultura](#), on m'he adonat que en la societat en general hi ha molts inversors i mecenes que estan disposats a invertir i tenen molt d'interès per la cultura en general.

El pas per aquest programa m'ha permès interactuar amb persones expertes en aquest sector, tant a nivell de les auditories que he fet com a nivell de veure l'entramat que hi ha a Barcelona on la gent creu en la cultura com a medi d'ajudar a la societat.

A nivell de la comarca seria bo interconnectar-se. S'hi veu la intenció però a vegades no es plasma. **Un programa que ens permetés conèixer-nos i intercanviar iniciatives i experiències creant una comunitat.** Per exemple, amb aquest grup de la Fundació tenim un grup de whatsapp on intercanviem experiències o esdeveniments d'interès. **Com a comarca, hauríem de trobar una manera, potser mitjançant les noves tecnologies, de posar en comú les nostres inquietuds, que tingui una continuïtat i poder oferir assessoraments, mentories i conèixer que fa cadascú;** és a dir, una comunicació més àgil i d'interconnexió.

[**Pep Callau**]: Jo em sumo al que diu la Mireia: **interrelació**. Aquesta pandèmia, en el meu gremi, posa més de manifest la insolidaritat a tots els nivells; el capitalisme, al màxim exponent. Què ens cal a nivell de comarca? Ahir em sembla que el Robert Monzonis va tirar endavant una reunió de regidors de cultura dels municipis; doncs, el que necessitem és establir una comunicació permanent i ganes de tenir-la, aprofitant ara que tenim molta menys feina i volum de negoci. Hem de fer **jornades de treball reals, tornar a insistir i si ens acompanya l'estament polític seria un èxit.**

L'alçada de mires política és un tema difícil i per mi és justíssima i fa impossible que l'economia taronja es pugui gestionar i cuidar des de l'administració. Per això estem treballant a través de NODE.

[**Lluís Garcia Ribes**]: Quan un sector està tan atomitzat com el meu és molt difícil fer propostes, trobar sortida i fer estratègies eficients a nivell de màrqueting i de comunicació degut al poc pes específic individual.

S'ha tocat el tema de conèixer-nos millor; és veritat, tenim necessitats comunes, perquè els projectes són polièdrics, amb varies cares. Quan es fa un projecte d'economia taronja, per exemple, sigui de música, teatre, museus o de comunicació o campanya promocional, etc., intervenen varis àmbits de coneixement.

S'hauria de pensar com es pot exportar aquest potencial fora de la comarca. Primer, definir els productes de l'economia taronja que es fan a la comarca. Penso que hi ha prou gent per oferir l'excel·lència. Un exemple del que s'ha d'evitar, la Festa Major de l'any passat; va tenir una imatge horrible, es va cometre un error que no reforçava el potencial de la nostra economia taronja. S'ha de buscar l'excel·lència en els projectes que es facin a casa.

Quant a l'exportació o com aconseguir que els diferents sectors de l'economia taronja guanyin quota de mercat a l'exterior, crec que és una cosa molt interessant. Paradoxalment, la distància t'elimina la possibilitat de que empreses de Barcelona contractin els teus serveis. Hi ha molt de talent de disseny en comunicació a la comarca; un exemple és l'Escola d'Art, que ha generat molt de talent, gent que treballa dins i fora del nostre territori. En definitiva, el potencial hi és.

[Àngels Torres]: La perspectiva que tenim des de l'Ajuntament de Sitges és que al nostre municipi es fan moltes activitats, hi ha molts esdeveniments vinculats amb els temes creatius i tenim un gran viver d'empreses creatives. El problema és que hem intentat agrupar tots aquests professionals i, a vegades, costa perquè cadascú va una miqueta a la seva.

Hem intentat també atraure talent jove, com ara, al final d'aquest mes, que es fa el [Festival Next de Comunicació](#), amb activitats específiques per a joves amb talent. En el mateix sentit, al [Festival de Cinema](#) també fem un acompanyament i una mentoria amb joves productors. El problema és que ens trobem que estem molt a prop de Barcelona i **molts professionals, tot i que viuen aquí, volen seguir treballant a Barcelona perquè tenen més clients, proveïdors i oportunitats. El major problema és atraure'ls a treballar aquí i que interrelacionin entre ells.**

Hauríem de vincular tot el que són els grans festivals o esdeveniments, intentar articular-ho de manera conjunta perquè donés una projecció més sòlida a la comarca.

[Isidre Also]: En aquest sentit tenim el projecte [Garraf Sona](#) que explica quina és l'agenda de Festivals a la comarca en el decurs de l'any. Aquesta línia jo crec que s'està treballant i el més interessant és que, exceptuant-ne un, tots s'hi han sumat; tots estan donant suport a la iniciativa i participant activament. Per tant, aquesta línia ja la tenim.

[Àngels Torres]: Sí, és veritat; a més, que és una molt bona iniciativa.

[Mireia Rosich]: **La comarca té un potencial com poques respecte al patrimoni.** Hi ha molts museus amb col·leccions de molt nivell i concentrats amb molt poc espai. Això hauria de ser un actiu però històricament ha costat treballar en xarxa, encara que s'intenta. En el cas de Vilanova s'ha aconseguit trobar un mínim de trobades estables. A més a més, si tens una visió àmplia veus que som molts museus (Ferrocarril, Víctor Balaguer, Papiol, Museu del Mar, La Torre Blava, el jaciment d'Adarró, la Masia Cabanyes, etc.), però a nivell comarcal o de Gran Penedès hi ha hagut intents però costa moltíssim.

Cal tenir una **intercomunicació fluida, intentar fer productes que donin vida a empreses i autònoms de proximitat i, alhora, generar dinàmiques a nivell de públic. Una de les parts claus és el tema virtual al què ens ha abocat aquesta pandèmia amb major celeritat, perquè això ha arribat per quedar-se.** Sigui quin sigui el moment de retornar a la presencialitat no podem deixar de fer *streaming*, igual que no podem deixar de fer xarxes perquè, si no, deixarem d'existir. I això és extrapolable a tots en individual i institucional; cap activitat, esdeveniment o missatge ja no es pot emetre sense passar per les mil pantalles.

En aquest sentit ens podríem plantejar coses. Penso, per exemple, en el sector del dissenyador que tecnològicament ho domina perquè, si bé des d'un museu sol no podem fer l'encàrrec, sí en podríem fer més amb l'agrupació de museus. Però, qui tutela, com es fusiona o gestiona tot això? **No hi ha més via que fer-ho en xarxa. Atomitzats no som res.**

[Mireia Vázquez]: Potser **seria interessant establir una trobada o sessió de treball amb els interlocutors més adients per definir aquest projecte com a realitat**. Cal definir quin és el problema o el fre que tenim com a comarca i el valor que podem aportar per crear algun producte que permeti aquesta interrelació. **Tenir un canal comú com una plataforma on poguéssim compartir els diferents agents**.

Hi ha molt de potencial però moltes iniciatives no m'arriben. Hi ha falta de comunicació i d'interconnexió.

[Isidre Also]: Pep, en relació amb el que acaba de dir la Mireia, podries explicar el projecte que hem parlat fa uns dies per vincular els professionals de les arts escèniques? Em sembla molt interessant des del punt de vista de posar en contacte a uns i altres.

[Pep Callau]: El nas de pallaso és un gran catalitzador -es posa el nas vermell característic- .

Jo no he anat mai al Museu Víctor Balaguer ni tinc present quants museus hi ha a la comarca i si no sé això és impossible estar al dia de quines activitats hi ha i que intenti interrelacionar els actors, pallasos, professionals, musics, gent de la faràndula, etc., amb els museus.

Amb la pandèmia vaig prendre la decisió de **fer un cens cultural a cada ajuntament de Catalunya**. Això vol dir que al web de cada ajuntament hi hauria una apartat amb les **fitxes tècniques de cadascun dels professionals i associacions que es dediquen a la cultura en general**, tant de manera amateur com professional; per exemple, una fitxa detallada de quants pintors, músics, pallasos, actors, tècnics de so, productores etc., tenim al municipi. A d'altres zones de Catalunya, com és el cas de Cardedeu, Sant Celoni i Sant Esteve de Palautordera, això ja està funcionant. La Generalitat de Catalunya està pensant en començar-ho a fer amb diversos ajuntaments, de manera oficial. Cubelles ja ho ha tirat endavant; es va reunir la regidoria i estem pendents de fer una convocatòria per fer el cens cultural.

Que **tinguem un cens paral·lel** amb aquest cens cultural, **orientat als professionals del món de l'espectacle i de la cultura seria una eina per als regidors de cultura de cada municipi**, per tal de que puguem ser contractats en primera opció per l'Ajuntament d'allà on pertanyem. A **través de NODE**, que per mi és el gran catalitzador, podríem **generar unes reunions d'intercomarcalitat entre els professionals per crear viabilitat de contractació amb els municipis**. Els pallasos de Cubelles hem d'anar en primera o segona opció a Sitges i a l'inrevés.

El cens cultural ajudaria a saber qui són els professionals que serveixen com a motor econòmic i, després d'això, treballar eficaçment per generar aquesta inèrcia amb un catalitzador com és NODE, tot generant permanentment jornades de treball i de pedagogia perquè això sigui una realitat.

[**Lluís Garcia Ribes**]: Hi ha molt de talent però tenim estructures molt petites i tendim a preocupar-nos només del dia a dia. Estem molt disgregats i el talent que tenim es dilueix.

Hi ha àmbits amb els què voldries treballar però no hi tens accés. En el meu cas, el ram de la cultura, però no tinc contactes amb aquest món, no arribem a conèixer el que tenim al costat. Crear aquesta interacció o col·laboració també podria ser mitjançat el pagament en espècies entre nosaltres; com per exemple, l'adquisició de contactes. Les sinergies entre els agents del món de la cultura serien molt interessants.

[**Santi Roig**]: La proposta del Pep la veig molt tangible però veig reiterades intencions de fer interconnexió. De fet, el projecte de [NODE Film Cluster](#) ja no només és el de **generar interconnexió entre la comarca** pel que fa a la viabilitat de produccions audiovisuals, a rodatges sobretot, fotografia, cine, televisió i publicitat, **sinó que va mes enllà i pretén intercomunicar ja amb l'àmbit Costa Barcelona**. Tot i així, encara que el projecte és prou clar i sintètic, **no s'aconsegueix mai que els ajuntaments del Garraf interactuïn o provoquin aquesta interacció**. Tothom té bones paraules però a la pràctica no s'acaba de produir aquesta interacció. Si aquí ve una producció i es necessita figuració, en fi, tot allò que mou una producció, que són entre 80 i 120 persones, aproximadament, però no executem la manera de comunicar-nos entre nosaltres i fer córrer la veu. Una altra cosa seria que des de les productores entenguessin que hi ha valors i professionals a la comarca que es poden contractar, que inclús els hi estalvia el desplaçament i l'àpat..

[**Pep Callau**]: Fa 28 anys que estic vinculat a [Pallassos sense Fronteres](#), una organització que té una experiència dilatada i ha patit molts alts i baixos emocionals interns, dubtes, discussions, mancances, falta d'energia, etc., estem aquí per això. Ens ha anat molt bé un catalitzador extern que és el que ens cal ara, persones que tinguin unes nòmines més o menys decents i estables i, per mi, aquest és NODE Garraf que, de manera "gota malaia" no pari de generar projectes reals i estrènyer de manera equilibrada a totes les parts i organismes per tal de generar sinergies contínuament.

Per tant, **trobades i potser alguna publicació periòdica** a través de l'eina NODE Garraf seria necessari.

[**Mireia Rosich**]: Saber-ho tot és impossible perquè avui en dia hi ha molta informació i és molt difícil disgregar-la. No aspiro a tot això; en canvi, **sí que es poden fer coses per crear teixit de proximitat**. Les dades ens diuen que el **Museu Balaguer aquest estiu ha mantingut xifres de gent de la comarca a nivell de visites individuals**. D'altres anys eren gent d'altres comunitats, del càmping o de Barcelona; aquest any que el context estava com estava, s'ha mantingut la mateixa xifra amb gent que no havien vingut mai, des de Cubelles, Ribes o d'altres poblacions.

Vam començar el curs pensant que havíem de trencar-nos les banyes amb pocs diners per demanar dissenys i ajudes tecnològiques per fer algunes coses per les escoles virtualment i resulta que ha estat a l'inrevés: les escoles ens demanaven venir perquè volien sortir de l'aula, anar amb un lloc proper i mínimament segur. Així que vam haver de reconduir-nos molt ràpidament.

Així doncs, jo ja no aspiro a que ens conegui tothom de la comarca perquè és molt difícil amb l'allau d'informació que ens arriba a través de campanyes i xarxes, tot disgregant aquesta informació. **El que sí aspiro és a que si hi ha algú que ens vol conèixer, ens trobi correctament i que la imatge sigui digna.** Que l'usuari que va al Museu del Ferrocarril sàpiga que creuant la vorera trobarà el Museu Víctor Balaguer i a l'inrevés; el mateix si va a Sitges o a Cubelles. No sé quin és el mètode, encara que ara disposem de tecnologia que abans no teníem i cadascú en el seu micro espai i les seves micro possibilitats va a la seva però sí que **un mínim d'unió penso que la podríem aconseguir.**

De la mateixa manera que, com comentàveu abans, els dissenyadors no podeu accedir als clients de Barcelona, crec que nosaltres hauríem de tenir gent en plantilla com a dissenyadors; si més no, per al conjunt del patrimoni de Vilanova sí que ens ho podríem plantejar.

Entre Sitges i Vilanova, en el nostre cas, hi ha un decalatge que no té color. Sitges rep molts diners de la Diputació, té una programació fantàstica, pot fer exposicions temporals i portar peces extraordinàries... És un altre carril, penso. Malgrat que estem en la mateixa comarca és extremadament difícil encara que ho hem intentat. **En canvi, a la part virtual hi ha moltes possibilitats d'aliança.**

[**Isidre Also**]: Has tocat un punt clau. El mateix que expliques, entre Vilanova i Sitges, tinc la sensació que es produïa a Vilanova. És a dir, entre l'oferta museística de Vilanova s'ha arribat a un punt d'entesa i de sintonia que pocs anys enrere no existia. Em pregunto si no podríem aconseguir el mateix amb Sitges? Seria possible una manera de presentar globalment la comarca del Garraf a través dels museus?

[**Mireia Rosich**]: No és que no hi hagi voluntat o no s'hagi volgut fer és que són moments d'encaix. Efectivament, ara els de Vilanova estem units i en aquest sentit convé ressaltar la feina de gerència de la Maria Alias tot just en el mateix que se us demanava a NODE Garraf a convocar la gent, tenir una disciplina d'estirar els fils, de posar tothom al voltant d'una taula, compartir productes i fer tota aquesta feina artesanal de com es divideixen les despeses; tot això que costa més però que s'ha acabat fent. Però hi ha altres qüestions que son molt difícils de cobrir.

Sitges té una gran quantitat de públic per la seva característica de ciutat turística i una gran possibilitat de fer una programació que ni ells poden rebaixar-se ni nosaltres fer aquest salt mortal en segons quins temes. S'han fet moltíssimes taules i amb el Gran Penedès era Sitges, Vilanova i Vilafranca, tots junts, perquè hi ha molt de potencial... hi ha el Vinseum, hi ha el Ferrocarril, el Casas, el Mir, etc.

Hi ha gent de Vilanova que no sap que existeix el Vinseum, a Vilafranca, i hi ha gent de l'Alt Penedès que no sap que existim nosaltres; per tant, necessitaríem campanyes amb uns finançaments.

Quins museus de Barcelona coneix la gent? Nosaltres a la [Xarxa de Museus d'Art](#) som una vintena però estic convençuda que la gent de Vilanova no ha anat a Sabadell, Figueres o Reus, etc. Cadascú viu en les seves bombolles i és difícil traspasar-les. Insisteixo: **units es poden fer moltes coses, encara que suposa molta feina.**

[Àngels Torres]: Estic d'acord amb el que dieu. Nosaltres també hem intentat crear una xarxa o un *pool* de determinades activitats o sectors, i ens costa. Ens costa perquè tothom té la voluntat però a l'hora de la veritat tothom té les seves prioritats i mira per a ell. És una mica complicat articular-ho tot i, a vegades, és impossible tenir tota la informació concentrada en un mateix web. No sé si us ha passat mai d'entrar en un macro web i no trobar res a conseqüència de l'excés de coses que conté.

Així doncs, s'ha de treballar i gestionar bé i **penso que, amb la situació que estem ara**, la pandèmia també **pot ser una oportunitat de fer més xarxa ja que tothom s'està reinventant**, pensant com farà ara noves activitats.

[Lluís Garcia Ribes]: El tema de l'exportació del producte o servei a fora és el més crític. S'ha de portar gent a la comarca en el cas dels museus, també el cas del Pep, l'animació, els espectacles, turisme, etc., però molts sectors necessiten vendre fora de la comarca. Ideal si el 60 o 70% del que factures ho fas amb clients de fora. Als autònoms se'ns pot ajudar a través d'aquestes marques que es van creant; per exemple, un Garraf Crea o Garraf Creativa per tal de comunicar o oferir tot aquest potencial creatiu, perquè com a individual no puc anar sol a pescar fora. Una fórmula, segurament utòpica, serien unes persones dedicades a potenciar certs sectors propis fora de la comarca.

[Pep Callau]: La culpa és de tots. És nostra per mirar-nos en excés el melic. Jo no sé si hi ha una altra eina a nivell comarcal predisposada com està NODE Garraf però aquesta ja existeix. Per tant, hem de seure a parlar, perquè de dificultats en tenim moltes.

A mi m'arriben fàcilment tots els programes dels Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona. Amb un sol fullotó... amb un sol web, cliques i et surten tots els parcs. Després, puc no anar al Parc d'Olèrdola però tinc els parcs a l'abast. És a dir, aquest catalitzador de publicitat i comunicació dels museus de la comarca jo espero que m'arribi, de qualsevol manera, en suport digital o format paper. .

[Isidre Also]: Tant de bo tothom entengués la necessitat de tenir una eina que faci de catalitzador. Hem de crear aquelles eines que siguin necessàries i desfer aquelles que no ho siguin. Potser sí que ens dotem d'aquelles eines necessàries per créixer i progressar.

En les reunions que estem realitzant sovint surt aquesta mancança i és per això que estem recollint idees per després escriure-les i veure que la comarca sí que té atractius i possibles escenaris, com pot ser l'economia blava, l'economia basada en la salut i la dependència, tot allò lligat a l'àmbit universitari i la recerca, però també tot allò que té a veure amb les indústries creatives i culturals, que molt satisfactòriament heu aportat avui.

[**Pep Callau**]: Que no es quedi aquí, fem una trobada cada 15 dies o quan es pugui i parlem-ne de manera contundent i reiterada. Vull conèixer tota aquesta gent amb la que hem parlat avui.

[**Isidre Also**]: Allò que vam encetar fa temps s'ha engegat i s'està treballant, com ara promoure una xarxa d'interrelació amb el nom **Garraf Actua**. Dins d'aquest nom aplegaríem no només els artistes i professionals sinó també els serveis d'empreses que estan vinculades amb les arts escèniques, com són els lloguers, càterings, etc. Els propers dies ens posarem en contacte per avançar amb el projecte que el Pep va encetar.

També estem començant a treballar amb el **Garraf Crea** per explicar els perfils de dissenyadors gràfics que tenim a la comarca.

Rebreu la transcripció d'aquesta reunió i us demano que la valideu o feu les esmenes corresponents.

[**Pep Callau**]: Ens cal alçada de mires, a un nivell molt més alt en l'àmbit polític.

[**Santi Roig**]: Jo fa un temps que detecto que hi ha una fragmentació entre les necessitats de l'activitat econòmica i el ritme o temps de resposta de l'administració. Si abans ja era latent ara s'està agreujant. La societat es qüestiona si hi ha el mateix grau d'implicació per part de tothom dins l'administració.

Els treballadors del sector privat estan fent un esforç immens, en el sector públic pocs treballadors l'estan corresponent, com per exemple a nivell de terminis de permisos de rotatge. Lluny d'escurçar-se per viabilitzar la poca activitat que hi ha, s'estan dilatant.